

РЕШЕНИЕ

№ 4

гр. К., 11.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – К., ПЕТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: НЕЙКО Г. НЕЙКОВ

при участието на секретаря ДЕТЕЛИНА ИВ. ДИМИТРОВА
като разгледа докладваното от НЕЙКО Г. НЕЙКОВ Гражданско дело № 20215510103019 по описа за 2021 година

Предявен е иск от В. СТ. Щ., ЕГН ***** от гр. Г., обл. С.З. против СТ. М. Щ., ЕГН ***** от с. К., общ. Н.З., абл. С., с правно основание в чл. 49 СК.

Ищцата сочи, че след кратко запознанство, сключили граждански брак с ответника, по акт № ***/***.2016г. на Община Г., обл. С.З., първи и за двамата. Заминали да работят заедно в РГ. Първоначално бракът им вървял в нормални норми. Родила се дъщеря им Д.С. Щ. на ****год., в гр. М. РГ. С времето ответникът станал раздразнителен, сприхав и помежду им липсвало разбирателство. Всяко дребно спречкване, водело до скандал и повишаване на тон. Той бил човек, който трудно въздържала емоциите си.

Твърди, че отношенията им станали нетърпими, не си говорили, не общували като нормално семейство. Правила опити да нормализира положението, но било безуспешно.

Сочи, че през месец август **** г. се разделили. Тя се прибрала с детето в България при родителите си. Съпругът ѝ не се обаждал и не помагал със средства в домакинството, като демонстрирал пълна незаинтересованост за семейството. От него разбрала, че живеел с друга жена и към настоящия момент имал от нея още две деца.

Твърди, че почти три години не живеели заедно, не знаела къде се намира и не поддържали никаква връзка. От момента на раздялата, ответникът не се интересувал от семейството си и не я е търсил, не са правили опити за помирение.

Моли съда да постанови решение, с което да прекрати брака им като дълбоко и непоправимо разстроен, единствено и само по вина на ответника. Семейното жилище не е тяхна собственост и не се обитава от семейството им и няма претенции спрямо него.

Моли съда да предостави упражняването на родителските права спрямо малолетната им дъщеря Д.С. Щ., родена на ****год., ЕГН *****, на нея,

като тя да живее на нейния адрес: гр.Г., ул. „*****“ № 1. Моли съда да определи режим на лични контакти на бащата с детето, както следва - първа и трета събота и неделя от месеца с преспиване от 12.00ч, в събота до 18.00ч. в неделя, както и един месец през лятото, когато това не съвпада с платения ѝ отпуск.

Моли съда да осъди ответника да заплаща месечна издръжка на детето чрез нея в размер на 200лева, считано от завеждане на настоящата искова молба по банкова сметка IBAN: № ***** от първо до пето число на месеца, за който се дължи.

Моли съда да осъди ответника да заплати месечна издръжка за една година назад в размер на сто и седемдесет лева месечно, считано от датата завеждане на исковата молба.

Моли съда да постанови занапред да остане с брачното си фамилно име Щ. и да се казвам В.С. Щ., ЕГН *****.

Претнедира за разноски по делото.

В срока по чл. 131 от ГПК не е депозиран писмен отговор от ответника. На същия са редовно връчени препис от исковата молба и приложенията към нея.

Заинтересова страна - АСП, Дирекция „Социално подпомагане“, гр. К., редовно призовани, не се явяват и не изпращат представител в съдебно заседание. Изготвят социален доклад, приложен към делото.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства съдът намира за установено следното:

Безспорно по делото е установено, че страните са сключили граждански брак на ***.2016г. в гр. Г., обл. С.З. /удостоверение за сключен граждански брак, издадено въз основа на акт за сключен граждански брак № ***/***.2016г. на Община Г., обл. С.З./, първи и за двамата.

Страните имат едно родено дете: Д.С. Щ. ЕГН *****, род. на ****г. акт за раждане № **** от 12.07.****г. на община Г..

Доказателства за доходите на ответника не се събраха.

По делото се събраха гласни доказателства.

От показанията на свидетеля А.Р.С., леля на ищцата, желае да свидетелства, се установи, че страните не били заедно от 3 години, той се оженил за друга и имали дете. Виолета сега била в Х.. Тя категорично искала да се разведе. Дъщеря ѝ била при нея.

По делото е приложено уведомително писмо с изх. № ПР/*****г. на Дирекция „Социално подпомагане“, гр. Г., от което е видно, че на 15.12.2021 г. социален работник от Отдел "Закрила на детето" при Дирекция "Социално подпомагане" гр. Г. посетил домът на детето Д.С. Щ. в гр. Г., кв. "*****-юг" №1, общ. Г., обл. С.З.. Проведен бил разговор с г-жа Г.С.С. - която е прабаба на детето по майчина линия. Същата споделила, че майката на детето В.С. Щ. и детето Д.С. Щ. и цялото им семейство живеели и работели в Г.. В тази връзка Отдел "Закрила на детето" при Дирекция "Социално подпомагане" гр. Г. не били в състояние да изготвят социален доклад за детето Д.С. Щ..

От така приетите за установени факти и обстоятелства съдът прави следните правни изводи:

Разпоредбата на чл. 49 от СК предвижда, че всеки от съпрузите може да иска развод, когато бракът е дълбоко и непоправимо разстроен. Дълбокото и непоправимо разстройство е един сложен факт, извод за който прави съдът, въз основа на конкретните факти от живота на съпрузите. Съдебната практика многократно е давала определение кога в рамките на една брачна връзка е

налице дълбоко и непоправимо разстройство. Най - общо, бракът между съпрузите е дълбоко и непоправимо разстроен, когато общността между съпрузите е напълно и окончателно разрушена, когато липсва и минимална наличност на изискуемото от морала и закона съдържание на една нормална брачна връзка - иначе казано, налице е формално съществуване на брачната връзка, която е изпразнена от необходимото според закона и морала съдържание. В конкретния случай, може да се направи извод за дълбокото и непоправимо разстройство на брака на страните по делото. Този извод съдът прави въз основа на всички събрани по делото доказателства, които сочат, че страните по делото са във фактическа раздяла и нямат контакт помежду си. Такъв контакт и за в бъдеще съдът счита, че няма да съществува. Фактическата раздяла е един от най - характерните признаци на дълбокото брачно разстройство. Между съпрузите е изчезнало усещането за общност и семейна принадлежност, при което всеки е започнал свой живот, отделно от другия, със собствени цели и посока. Всичко това е довело до изпразване на брачната връзка от необходимото по закон и морал съдържание, до загуба на взаимността, доверието и взаимното уважение. Съдът, освен това, намира, че няма възможност за запазване или възстановяване на брачната връзка, тъй като дълбокото разстройство е трайно и окончателно, без възможност за преодоляване. Между съпрузите е настъпил пълен и окончателен разрыв и не съществуват никакви изгледи за укрепване и оздравяване на брака. Нещо повече - никой от тях не е направил опит за помирение по време на фактическата раздяла, която е довела до прекратяване на физическите и духовни връзки между тях. Ето защо съдът прави извод за наличие на дълбоко и непоправимо разстройство на брака. В този си вид той е ненужен на страните и децата им, поради което и следва да бъде прекратен.

По отношение на разпитания свидетел, съдът кредитира неговите показания, като същите доказват по безспорен начин, че брачната връзка е изцяло изпразнена от съдържание. Същите кореспондират с всички събрани доказателства по делото, а и в проведеното открито съдебно заседание по делото, ответникът не депозира отговор по чл. 131 ГПК, не се яви в откритото съдебно заседание по делото, не изпрати становище, по този начин не обори и не оспори изложените факти.

При така приетата за установена фактическа обстановка, съдът намира, че брачният иск е доказан по основание. Анализът на доказателствения материал налага извода, че бракът е изпразнен от съдържание при това състояние на съпружеските отношения, в брачния им съюз не могат да се постигнат целите на брака и той съществува само формално. Брачната криза и настъпилата фактическа раздяла, водят до извода, че не може да се очаква възстановяване на нормални съпружески отношения между страните, поради което запазването на брака е безпредметно и не е в интерес на съпрузите, децата им и обществото.

ОТНОСНО ВИНАТА:

Нормата на чл. 17 от СК предвижда, че съпрузите са длъжни чрез взаимно разбирателство и общи усилия и съобразно своите възможности, имущество и доходи да осигуряват благополучието на семейството и да се грижат за отглеждането, възпитанието, образованието и издръжката на децата.

Анализът на събрания по делото доказателствен материал навежда на извод, че ответникът е станала причина за настъпилото дълбоко и непоправимо разстройство на брака. Същият след като през месец август **** г. се разделил с ищцата, не ѝ се обаждал и не помагал със средства в

домакинството, като демонстрирал пълна незаинтересованост за семейството. От него разбрала, че живеел с друга жена и към настоящия момент имал от нея още две деца. Съдът счита, че именно начинът на живот и поведението на съпруга са довели до настъпване на трайната фактическа раздяла. То е лишило брака от съдържание и е причина за неговото дълбоко и непоправимо разстройство.

По делото не се събраха доказателства за брачни провинения на ищцата.

Поради изложеното съдът намира, че бракът следва да бъде прекратен по вина на ответника.

Ответникът не взе отношение по въпроса за вината.

ОТНОСНО РОДИТЕЛСКИТЕ ПРАВА, ИЗДРЪЖКАТА И РЕЖИМА НА ЛИЧНИ КОНТАКТИ:

Съгласно разпоредбата на чл.59 ал.4 от СК, съдът решава въпроса относно родителските права след като прецени всички възможни обстоятелства с оглед интересите на детето.

По делото не се доказва майката да не притежава необходимите нравствени и морални качества да възпитава и полага грижи за детето си, съдът намира, че в негов интерес е да бъде отглеждано от майка си, още повече, че по делото по безспорен и категоричен начин се доказва, че бащата се е самоосвободил от родителските си задължения, като е изоставил детето и не се интересува от него.

Поддържането на лични контакти между детето и родителят, на когото не са присъдени родителските права е в интерес на последното, както и че разрывът в отношенията между съпрузите не следва да пречи на поддържането на нормалните отношения родител - дете. Следва да бъде определен обичаен режим на лични контакти между непълнолетното дете и ответника, както следва: всяка първа и трета събота и неделя от месеца с преспиване от 12.00ч.

в събота до 18.00ч. в неделя, както и един месец през лятото, когато това не съвпада с платения отпуск на майката.

Ответникът не взе отношение по въпроса за режима на лични контакти между нея и децата.

Родителят, който няма да упражнява непосредствено родителските права дължи издръжка на своето ненавършило пълнолетие дете.

Съгласно чл. 143, ал. 2 СК „родителите дължат издръжка на своите ненавършили пълнолетие деца независимо дали са работоспособни и дали могат да се издържат от имуществото си“, като размерът на дължимата издръжка се определя „според нуждите на лицето, което има право на издръжка, и възможностите на лицето, което я дължи“ съгласно чл. 142, ал. 1 СК. Настоящото производство е образувано след 01.10.2009г., т.е. след влизане в сила на новия Семейен кодекс. Съгласно разпоредбата на чл. 142, ал.2 от същия, минималната издръжка на едно дете е равна на $\frac{1}{4}$ от размера на минималната работна заплата. С Постановление № 331 от 26.11.2020 г. на Министерски съвет, считано от 01.01.2021 г. е определен нов размер на минималната месечна работна заплата за страната, която е увеличена на 650,00 лв., от което следва, че гарантираният от СК минимален размер на издръжката не може да е под 162,50 лева. Право на издръжка имат лицата, които са неработоспособни и не могат да се издържат от имуществото си (чл. 139 СК).

Към настоящия момент детето Деси е на 4 години. Нейните нужди се установяват от самия факт на биологичното ѝ съществуване и не е необходимо да се обосновава специално.

По делото не се установи детето да имат нужда от средства за разходи, различни от обичайните за деца на тяхната възраст (за храна, дрехи, учебници и помагала и др.).

Майката е в трудоспособна възраст и няма данни да страда от заболяване, което да пречи на работоспособността ѝ. Освен това не се събраха и доказателства по делото същата да има задължения и към трети лица.

Съдът, след като взе предвид, че ответникът е в най-близка степен на родство с непълнолетната Деси, възрастта на детето, нуждата от храна, облекло, учебници и помагала и други потребности намира, че ответника следва да бъде осъдена да заплаща на непълнолетното си дете чрез неговата майка и законен представител месечна издръжка в размер на 200,00 лева, считано от завеждане на настоящата искова молба по банкова сметка IBAN: № ***** от първо до пето число на месеца, за който се дължи.

В петитума на исковата молба ищцата моли съда да бъде осъден ответника да заплаща месечната издръжка за една година назад. Съдът счита това искане за законосъобразно, тъй като специална норма урежда тази възможност в СК-чл. 149 от СК. Безспорно по делото се установи, че за минало време бащата не е давал издръжка и не е полагал грижи за дъщеря си. Във връзка с това направено искане съдът намира, че така ответникът дължи и следва да заплати месечни издръжки за минал период - от 07.10.2020 г. до 06.10.2021 г., в размер на 170 лв. месечно.

Ответникът не оспори поискания в исковата молба размер на месечна издръжка.

ОТНОСНО ПОЛЗВАНЕТО НА СЕМЕЙНОТО ЖИЛИЩЕ:

По делото се установи, че семейното жилище на страните не е тяхна собственост и не се обитава от семейството, поради което съдът не следва да се произнася по този въпрос.

ПО ВЪПРОСА ЗА ФАМИЛНОТО ИМЕ:

В чл. 53 от СК е предвидено, че съпругът може да възстанови фамилното си име преди брака. Съгласието или противопоставянето на съпруга - първоначален титуляр на фамилното име вече е ирелевантно. Поначало, ако съпругът, който е приел новата брачна фамилия, не заяви желание за възстановяване на предбрачното си фамилно име, се запазва брачната фамилия.

В настоящото производство при сключването на гражданския брак, съпругата е приела фамилното име на съпруга си - Щ.. Същата прави изрично заявление, че след брака желае да запази брачното си фамилно име, поради което ще следва след развода да продължи да носи същото - Щ..

Относно разноските в производството:

Не се уважава искането на ищцата за присъждане на направените разноски, тъй като по делото няма нито представен списък на разноски, нито приложен договор за правна помощ с посочване на размер на договорено възнаграждение. Задължение на страната, претендираща разноски е да докаже и със списък и с удостоверителен платежен документ, че тези разноски са уговорени и действително направени.

Ответникът следва да бъде осъдена да заплати окончателна държавна такса в размер на 40,00 лева, както и държавната такса върху размера на така присъдените месечни издръжки за детето в размер на 328,80 лева по сметка на РС- К..

Водим от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ПРЕКРАТЯВА сключения на ***.2016г. в гр. Г. граждански брак между В.С. Щ. с ЕГН ***** с адрес: гр. Г., ул.***** №1 и С.М. Щ., ЕГН ***** с адрес: с. К., ул. „*****" ***, като дълбоко и непоправимо разстроен, по вина на ответника.

ПОСТАНОВЯВА детето Д.С. Щ. ЕГН ***** да живее при майката В.С. Щ. с ЕГН ***** на адреса на майката: гр. Г., ул.***** №1.

ПРЕДОСТАВЯ упражняването на родителските права, спрямо роденото дете Д.С. Щ. ЕГН ***** на майката В.С. Щ. с ЕГН ***** с адрес: гр. Г., ул.***** №1, като дава възможност на бащата С.М. Щ., ЕГН ***** с адрес: с. К., ул. „*****" *** да осъществява режим на лични контакти с детето, както следва: всяка първа и трета събота и неделя от месеца с преспиване, от събота в 12,00 часа до неделя в 18,00 часа, с преспиване, както и един месец през лятото по време, което не съвпада с платения отпуск на майката.

ОСЪЖДА С.М. Щ., ЕГН ***** с адрес: с. К., ул. „*****" *** да заплаща на дъщеря си Д.С. Щ. ЕГН *****, чрез нейната майка и законен представител В.С. Щ. с ЕГН ***** с адрес: гр. Г., ул.***** №1 месечна издръжка в размер на 200,00 лв. /двеста лева и 00 стотинки/, считано от 07.10.2021 г. до настъпване на основания за нейното изменение или прекратяване, ведно със законната лихва върху всяко закъсняло плащане, платима по банкова сметка IBAN: № ***** от първо до пето число на месеца, за който се дължи.

ОСЪЖДА бащата С.М. Щ., ЕГН ***** с адрес: с. К., ул. „*****" *** да заплати на малолетната си дъщеря Д.С. Щ. ЕГН *****, чрез нейната майка и законен представител В.С. Щ. с ЕГН ***** с адрес: гр. Г., ул.***** №1 месечна издръжка за минало време на осн. чл. 149 от СК за периода от 07.10.2020 г. до 06.10.2021 г., в размер на 170,00 лв. месечно, ведно със законната лихва до окончателното ѝ изплащане.

ДОПУСКА на основание чл. 242, ал. 1. хип. I ГПК предварително изпълнение на решението, в частта му относно присъдената издръжка.

ПОСТАНОВЯВА след прекратяването на брака съпругата да носи брачното си фамилно име - Щ..

ОСЪЖДА С.М. Щ., ЕГН ***** с адрес: с. К., ул.„*****" *** да заплати по сметка на Районен съд - К. държавна такса в размер на 328,80 лева /триста двадесет и осем лева и 80 стотинки/.

ОСЪЖДА С.М. Щ., ЕГН ***** с адрес: с. К., ул. „*****" *** да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Районен съд-К. 40,00 лв. окончателна държавна такса.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд – С.З. в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – К.: _____